

(Kort bemærkning).

Pernille Rosenkrantz-Theil (EL):

Jeg synes, vi skal passe på med, når vi debatterer spørgsmål som det her, at skyde hinanden intentioner i skoene. Det er faktisk sådan, at det, der har været centrum for debatten både sidst og også allerede nu under den debat, vi har haft i oppositionen, da vi har stykket det her forslag sammen, har været barnets tarv, for det er selvfølgelig det, der for os alle sammen står i centrum.

Samfundets vigtigste opgave i denne her slags spørgsmål er at sikre barnets tarv, og det er sådan, at samfundet har taget principiel stilling til, hvorvidt homoseksuelle kan være forældre. Det er derfor, det er muligt for homoseksuelle at adoptere deres ægtefælles børn, det er derfor, det er muligt for homoseksuelle at være plejeforældre osv. Samfundet har principielt taget stilling til, at homoseksuelle godt kan varetage barnets tarv.

Kl. 15.55

Det, vi tager stilling til nu, er, om vi mener, at homoseksuelle også vil kunne det i forbindelse med fremmedadoption. Det er det, der er på dagsordenen, og der har vi jo i oppositionen på baggrund af en svensk undersøgelse som den eneste af sin slags vurderet, at det kan homoseksuelle godt. Derfor vil Enhedslisten selvfølgelig synes, at det var på sin plads, at man gennemførte en undersøgelse i Danmark.

(Kort bemærkning).

Justitsministeren (Lene Espersen):

Jeg må sige til fru Pernille Rosenkrantz-Theil, at jeg tror stadig væk, at vi har en lidt forskellig opfattelse af, hvad det egentlig er, der er det centrale i den her debat.

Jeg synes, at fru Pernille Rosenkrantz-Theil lidt for hurtigt og flot går hen over spørgsmålet om, hvad der er barnets tarv. Vi må vel være enige om, at der er rigeligt med personer, som ønsker at adoptere børn. Det er jo ikke, fordi der er mangel på adoptivforældre, at vi behandler det her spørgsmål i dag. Derfor kan man spørge: Hvad er det for barnets tarv, fru Pernille Rosenkrantz-Theil her forsøger at forsvare?

Jeg betragter nærmere det her som et spørgsmål om at sikre en fuldstændig anerkendelse af homoseksuelle pars ret til f.eks. at adoptere udenlandske børn, og det er altså et spørgsmål om ligestilling og rettigheder og ikke et spørgsmål om barnets tarv.

Det er muligt, at vi blot taler forbi hinanden i Folketingssalen i dag. Jeg må blot fastholde, hvad der for regeringen har været de grundlæggende argumenter for at afvise beslutningsforslagene her i dag. Men det er naturligvis klart, at vi da gerne under udvalgsbehandlingen medvirker til at besvare de spørgsmål, der måtte være, også med hensyn til undersøgelser af disse spørgsmål.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Når nu ministeren lægger vægt på, at det her er det samme forslag, vi fremsatte sidste år, og ministeren gentager nogle af sine argumenter fra sidste år, så må jeg bare fremhæve, at vi faktisk har ændret på forslagene, og vi har også taget hensyn til den debat, der var sidste år.

Der står udtrykkeligt ikke noget om homoseksuelle pars ret til eller krav på at få børn. Vi taler om deres adgang til at adoptere, hvis de opfylder de krav, som bliver stillet til dem i forbindelse med bedømmelsen af deres forældreegnethed. Det er altså en mulighed for at blive prøvet, for at blive vurderet, om de kan være gode forældre for et eventuelt adoptivbarn. Der tales ikke om nogen ligestilling med hensyn til ret til at få børn. Så nu er det sat på plads.

Så vil jeg blot sige, at når ministeren tager så meget hensyn til børnene, som eventuelt kan blive udsat for mobning, når de vokser op i en usædvanlig familie, så vil jeg blot minde ministeren om, at da jeg var barn, var det altså meget, meget slemt at være barn af en enlig mor, for så hørte man til underklassen, så var man udsat for noget forfærdeligt, for så levede man ikke i en normal familie. Så hurtigt kan det gå.

Nu bor en stor del af de danske børn i brudte familier, og ministeren er selv bannerfører for at gøre det nemmere at blive skilt. Så jeg synes, man skulle tænke lidt over, at normerne også flytter sig i samfundet.

(Kort bemærkning).

Justitsministeren (Lene Espersen):

Jeg vil da sige til fru Elisabeth Arnold, at jeg da er fuldt ud opmærksom på, at normerne flytter sig i samfundet, og det kan også være, at normerne flytter sig i samfundet på det her område, og så er det jo glædeligt, at der er mange partier i Folketinget, der er så optaget af den her sag, at de sikkert gentagne gange vil bringe det her emne til debat med henblik på at forsøge at få